

---

17. Mette Frederiksen (Hovedindlæg)

Tak for det. Med den overskrift, der er besluttet for dagens møde, nemlig fred og sikkerhed i Norden, er det jo både helt naturligt og rigtigt og vigtigt, at præsident Zelenskyj har været her, for vores fred og vores sikkerhed starter og slutter nu med krigen i Ukraine og vores evne til som allierede, som Vesten, som region, som NATO og som EU at sikre, at det selvfølgelig skal være Ukraine, der vinder den her krig.

Når jeg starter her, og når jeg siger det på den måde, er det, fordi der med alt, hvad vi kan iagttage, også omkring Arktis i øvrigt, men i det hele taget geopolitisk, intet er, der tyder på, at Rusland har tænkt sig at stoppe ved Ukraine, desværre. Vi ser nu nordkoreanske soldater i en krig på europæisk jord, og det vil ikke være muligt for Rusland at have en fuldskalakrig inde i et europæisk land uden hjælp fra Kina, desværre. Så vi lever ikke alene i en urolig tid; vi lever også i den farligste tid i mange årtier. Derfor tak for at invitere præsidenten og sætte det her tema på dagsordenen.

Det kræver ganske meget af os. Det kræver endnu mere af ukrainerne. Vi skal blive ved med at give ukrainerne det, de har behov for for at kunne vinde krigen, og derfor er der behov for yderligere donationer fra alle lande, inklusive de nordiske. Jeg er ligesom dig, Ulf, glad for og stolt over, at Norden ligger helt i front. Det bliver vi nødt til at blive ved med at gøre, så det kræver endnu mere af os, bl.a. at støtte produktion inde i Ukraine. Ukrainerne kan ganske enkelt producere hurtigere og billigere end det, vi andre evner at donere.

Det andet, jeg vil pege på, er den fredsplan, sejrplan, som præsidenten har fremlagt. Den har flere gode elementer i sig. Som nordiske lande bakker

---

---

vi alle op om den. Der er især et element, jeg vil understrege her i dag, og det er Ukraines medlemskab af NATO. Ligesom vi selv kan mærke styrken ved nu både at have fået Finland og Sverige med i NATO, er den eneste rigtige sikkerhedsgaranti, Ukraine kan bruge til noget i fremtiden, et NATO-medlemskab. Så vi arbejder altså parallelt på at få Ukraine med i EU, men endnu vigtigere at få Ukraine enten inviteret eller få gjort direkte til medlemsland i NATO.

Vi ser også stigende problemer, vi ser stigende spændinger i Arktis. Jeg skal gøre det meget kort, så der er tid til debat. Vi har jo en gammel drøm om lavspænding i Arktis, og vi gentager den ofte, også når vi mødes i nordiske sammenhænge. Pas nu på, pas nu på! Drømme kan være gode, men det løser sjældent de konflikter, der er i virkelighedens verden og i hvert fald ikke i den virkelighed, vi kigger ind i dag.

Jeg synes, vi bliver nødt til som europæere at erkende, at i alle de år, hvor vi nedrustede, sparede penge på vores forsvar og talte om fred og sikkerhed, oprustede Rusland og gjorde klar til at angribe ind i Europa. Derfor er den gamle drøm om lavspænding i Arktis rigtig, men den kan ikke stå alene, og der er i mine øjne ikke plads til nogen form for naivitet, hvad angår Rusland.

Og når jeg nu er ved Arktis, vil jeg gerne her til sidst sige, at jeg er ærgerlig over, at Grønland og Færøerne ikke deltog i møderne tidligere i dag. Vi bør være et nordisk samarbejde, der omfatter otte nordiske lande og ikke kun fem. Det bør være baseret på respekt og på ligestilling, og det burde godt kunne lade sig gøre inden for de rammer, vi har. Derfor har jeg også forud for årets session skrevet til mine nordiske statsministerkolleger, at vi støtter op om fra dansk side og fra den danske regering, at Helsingforsaftalen ændres, så Færøerne og Grønland kan opnå fuldt medlemskab, selvfølgelig inden for de juridiske rammer, der nu engang gælder inden for de to lande, og jeg håber, at I andre vil gå konstruktivt ind i den diskussion. Tak.

Informasjon

Tale nummer

17

Type

Hovedindlæg

Person

[Mette Frederiksen](#)

Status

Waiting for transcription

Dato

29.10.24 15:08

